

Στις άλλες σελίδες:

- Η ΑΠΕΡΓΙΑ ΤΩΝ ΑΝΘΡΑΚΩΡΥΧΩΝ
- Η ΚΡΙΣΗ ΣΤΟ ΒΟΡΡΑ
- ΟΙ ΕΡΓΑΤΕΣ ΤΗΣ ΚΜΟ
- ΜΑΘΗΤΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ
- ΙΔΕΟΛΟΓΙΚΟ

Άνακοίνωση της Έκτελεστικής Γραμματείας ΕΔΕΝ:

ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΟΥΜΕ ΤΙΣ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΕΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ ΝΑ ΠΡΟΛΑΒΕΙ ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

Για το θέμα του Εμπαρκο

Η απόφαση του Κάρτερ να ζητήσει άρση του εμπάργκο για την Τουρκία από το Αμερικανικό Κογκρέσο, δείχνει στα μάτια όλου του κόσμου το αληθινό πρόσωπο του Αμερικανικού ιμπεριαλισμού κι αυτών που τον εκπροσωπούν σε πολιτικό επίπεδο.

Όταν ο Κάρτερ εκλέγηκε πρόεδρος των ΗΠΑ ή Σ.Ν.ΕΔΕΝ είχε τονίσει ότι η αλλαγή προσώπων στην κορυφή της ιεραρχίας των ΗΠΑ δεν σήμαινε τίποτα για τους λαούς που αγωνίζονται για απαλλαγή από την ιμπεριαλιστική εξάρτηση, λευτεριά και κοινωνική απελευθέρωση.

Μόνο με μια ριζική αλλαγή της Αμερικανικής κοινωνίας θα μπορούσαν οι λαοί να αντιμετωπίσουν τις ΗΠΑ με διαφορετικό φάκο.

Κάτι τέτοιο όμως δεν έγινε, τα ιμπεριαλιστικά συμφέροντα, τα τεράστια

στο Κυπριακό, αλλά επιβεβαίωση της θέσης ότι η πολιτική του Αμερικανικού ιμπεριαλισμού καθορίζεται με βάση την κατοχύρωση και διεύρυνση των οικονομικών συμφερόντων, που έχει πάντα σαν αποτέλεσμα να πληρώνουν το βαρύ τίμημα οι εργαζόμενοι της Αμερικής και οι λαοί γενικότερα.

Το ουσιαστικό ζήτημα που προκύπτει είναι το γεγονός ότι η Κυπριακή κυβέρνηση απήρξε ένα μεγάλο μέρος της πολιτικής της, τα τελευταία χρόνια, στη διατήρηση

κή πολιτική του Κυπριακού κράτους προς τις σωστές κατευθύνσεις.

Η οργάνωση του λαού στα πλαίσια μιας λαϊκής πολιτοφυλακής με δημοκρατικό έλεγχο, ή εθνικοποίηση των βασικών μονοπωλίων του νησιού, ή παροχή της γης και του νερού στους καλλιεργητές, ή ουσιαστική συμμετοχή του λαού στη λήψη των αποφάσεων αποτελούν τα σωστά μέτρα για την οργάνωση του εσωτερικού μετώπου του αγώνα.

Η εξωτερική πολιτική θα έπρεπε να στρέφεται στους πραγματικούς φίλους και συμμάχους του Κυπριακού λαού, που είναι η εργατική τάξη των ανεπτυγμένων χωρών.

Αυτή είναι η σωστή γραμμή και για την υλοποίηση αυτής της γραμμής αγωνίζεται η Σ.Ν.ΕΔΕΝ.

Η Έκτελεστική Γραμ-

Καταδικάζουμε τη χρησιμοποίηση του στρατού για την ασφάλεια της Πρεσβείας.

στον Αμερικανικό Ιμπεριαλισμό. Καταδικάζει επίσης την χρησιμοποίηση της Εθνικής φρουράς για τοποθέτηση συρματοπλέγματος και την περιφρούρηση της πρεσβείας των

ΗΠΑ. Τον στρατό για καταστολή λαϊκών εκδηλώσεων χρησιμοποιούν μόνο καθεστώτα που βρίσκονται σε αντίθεση με τη λαϊκή θέληση.

- ΟΧΙ ΣΤΟΝ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟ ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΜΟ
- Ο ΣΤΡΑΤΟΣ ΣΤΟΥΣ ΣΤΡΑΤΩΝΕΣ ΤΟΥ
- ΛΑΪΚΗ ΠΟΛΙΤΟΦΥΛΑΚΗ
- ΟΛΟΙ ΟΙ ΠΟΡΟΙ ΣΤΟΝ ΑΓΩΝΑ

ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗ ΝΕΟΛΑΙΑ ΕΔΕΝ
ΕΧΤΕΛΕΣΤΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ

Απριλίου 1978

Οι μαθητικές διαδηλώσεις για το εμπάργκο

πολυεθνικά μονοπώλια, και οι μηχανισμοί έλεγχου εξακολουθούν να υφίστανται και να καταδικάζουν τους εργαζόμενους και τους λαούς σε μόνιμη εκμετάλλευση, καταπίεση και στέρηση της λευτεριάς τους.

Η απόφαση του Κάρτερ δεν αποτελεί αλλαγή της πολιτικής των ΗΠΑ

του εμπάργκο με σημαντικές επιπτώσεις στην οργάνωση και μεθόδευση του απελευθερωτικού μας αγώνα.

Σήμερα αποδεικνύεται πέρα από κάθε αμφιβολία ότι επιβάλλεται να σταματήσει το κυνηγητό οποιασδήποτε αταπάτης και να στραφεί τόσο η εξωτερική όσο και η εσωτερική

ματεία της Σ.Ν.ΕΔΕΝ θεωρεί ότι τίποτα δεν μπορεί να σταματήσει τον Αμερικανικό ιμπεριαλισμό από το να εφαρμόσει την πολιτική του, γι' αυτό καταδικάζει τις προσπάθειες της Κυπριακής Κυβέρνησης να σταματήσει ή να περιορίσει τις αγωνιστικές κινητοποιήσεις του λαού και των μαθητών ενάντια

ΤΟ ΕΜΠΑΡΚΟ

ΤΕΛΙΚΑ ο «φιλέλληνας» Κάρτερ αποφάσισε πως είναι καιρός να εγκαταλείψει τα προσχήματα και να ζητήσει απερίφραστα την άρση της απαγόρευσης αποστολής Αμερικανικών όπλων στην Τουρκία, γράφοντας φυσικά στα παλιά του τα παπούτσια της προεκλογικής υποσχέσεως του. Το ίδιο το γεγονός δεν είναι ούτε απροσδόκητο ούτε και τραγικό. Τραγικό είναι το γεγονός ότι τέσσερα σχεδόν χρόνια μετά την εισβολή ο Κυπριακός λαός απέθηκε στο επίπεδο που να βλέπει σαν μια από τις σοβαρότερες μορφές πίεσης πάνω στην Τουρκία μια απόφαση του Αμερικανικού Κογκρέσου που πάρθηκε μέσα στα πλαίσια της διαμάχης του με τον τότε πρόεδρο Νίξον στη περίοδο του Γουόυτεργκεττ. Ασφαλώς μερικοί Βουλευτές και Γερουσιαστές πίστεψαν από δίκαιο της «εφαρμογής των Αμερικανικών νόμων» και αυτό προκάλεσε στην Κυβέρνηση των ΗΠΑ αρκετούς πονοκεφάλους. Μά το Κογκρέσο είναι αναπόσπαστο κομμάτι του Αμερικανικού κατεστημένου στον ίδιο βαθμό που είναι και η κυβέρνηση. Και ασφαλώς πολύ λίγη σχέση έχει με τον Αμερικανικό λαό.

Η ΑΠΕΡΓΙΑ ΤΩΝ ΑΝΘΡΑΚΩΡΥΧΩΝ

ΣΤΙΣ ΕΠΑ

Η απεργία των άνθρακωρύχων στις ΕΠΑ που διάρκεσε σχεδόν 4 μήνες αποτελεί μια σημαντική ένδειξη των προβλημάτων του δυτικού καπιταλισμού, αλλά και της δυνατότητας της εργατικής τάξης ν' αντισταθεί μπροστά στις επιθέσεις των κεφαλαιοκρατών.

Η απεργία άρχισε ύστερα από μια γενικότερη προσπάθεια της εργοδοσίας να αυξήσει τα κέρδη και τη συναγωνιστικότητα του αμερικάνικου καπιταλισμού διεθνώς. Τούτο, μέσα στα πλαίσια της οικονομικής ύφεσης, σήμαινε χτύπημα των κατακτήσεων της εργατικής τάξης. Αυτό είναι σήμερα το γενικότερο σύστημα κινήτρων γ.ά. τους εργάτες, που πολλές φορές λειτουργεί με τέτοιο τρόπο ώστε να παραβιάζονται τα μέτρα ασφαλείας. Έπειδή η διαδικασία παραπόνων που υπάρχει είναι μακρόχρονη, οι άνθρακωρύχοι υποχρεώνονται σε ανεπίσημες τοπικές απεργίες. Αυτές οι απεργίες ήθελε η εργοδοσία ν' απαγορευ-

σει, που σήμαινε στην πράξη πως ήθελαν να συνεχίσουν να παραβαίνουν τους κανονισμούς ασφαλείας. Οι άνθρακωρύχοι, όταν έφθασε η περίοδος της διαπραγμάτευσης των νέων συμβάσεων εργασίας, έχτ' από τα μισθολογικά τους αιτήματα απαιτήσαν την επαναχρηματοδότηση του ταμείου Ιατρικής περίθαλψης, την υιοθέτηση επιπλέον μέτρων ασφαλείας,

Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΤΩΝ ΑΝΘΡΑΚΩΡΥΧΩΝ

Το βιοτικό επίπεδο των άνθρακωρύχων είναι χαμηλό στην Αμερική, αν ληφθεί υπόψη πως οι περιοχές τους στε-

παίξε στην απεργία ένα ρόλο συμβιβαστικό. Προσπαθούσε δηλαδή να πείσει τους εργάτες να δεχτούν πολλές από τις προτάσεις των εργοδοτών. Αν η απεργία πήρε τη διάρκεια και την εξόχληση που πήρε τούτο οφείλεται ολοκληρωτικά στην αγωνιστικότητα της βάσης και στην μαζική πίεση που άσκησε πάνω στη συντεχνία.

Η στάση των υπολοίπων συντεχνιών υπήρξε κάτι περισσότερο από σκανδαλώδη. Ο ηγέτης της μεγαλύτερης συντεχνιακής δημοσπονδίας Τζώρτζ Μίλλερ κάλεσε τον Πρόεδρο Κάρτερ να σπάσει την απεργία και να χρησιμοποιήσει τον αντιδραστικό νόμο Τάφτ - Χάρτλι, που θα εξηγήσουμε πιο κάτω.

Ο ΡΟΛΟΣ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΡΓΟΔΟΤΩΝ

Πιο πάνω αναφερτήκαμε στο γενικό πλαίσιο μέσα στο οποίο τοποθετείται η απεργία των άνθρακωρύχων και η στά-

με λίγα λόγια, πως εργοδότες να επιδοθούν σε μια επίθεση ενάντια στις οικονομικές κατακτήσεις των εργαζομένων για να διατηρήσουν το επίπεδο των κερδών τους.

Το κράτος τάχθηκε δόλφουχα στο πλευρό των κεφαλαιοκρατών. Η κυβέρνηση προσπάθησε να χρησιμοποιήσει το στρατό και την έθνοφυλακή για να διαλύσει το κάρβουνο, αλλά η προσπάθεια απέτυχε. Έκανε χρήση του νόμου Τάφτ - Χάρτλι που προνοεί το σπάσιμο της απεργίας για 80 μέρες για να δοθεί χρόνος για τις διαπραγματεύσεις. Ο νόμος έχει σα σκοπό το σπάσιμο του ήθικου των απεργών στο διάστημα των 80 ημερών. Ο αντιεργατικός νόμος ελάχιστες φορές χρησιμοποιήθηκε στο παρελθόν, γιατί είναι ιδιαίτερα απεχθής ανάμεσα στους εργαζομένους. Οι άνθρακωρύχοι δεν υπάκουσαν στο νόμο και δεν επέστρεψαν στα δρυχεία.

Η κυβέρνηση και οι μηχανισμοί προπαγάνδας των κεφαλαιοκρατών προσπάθησαν να στρέψουν την υπόλοιπη εργατική τάξη ενάντια στους άνθρακωρύχους, με το επιχειρήμα πως η απεργία και η έλλειψη καυσίμων θα οδηγήσει σε απολώσεις άλλων εργατών και θα θέσει σε κίνδυνο ζωές.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Η απεργία έδειξε τη δυνατότητα της εργατικής τάξης ν' αντισταθεί στην εκμετάλλευση των κεφαλαιοκρατών. Δείχνει, επίσης, τις σοβαρές δυσκολίες που αντιμετωπίζουν οι δυτικές οικονομίες. Η οικονομική ύφεση θα δώσει ακόμα πιο πολύ τις αντιθέσεις και θ' ανεβάσει το επίπεδο συνειδητοποίησης των εργαζομένων.

Οι συντεχνίες σαν όργανα πάλης των εργαζομένων δείχνουν ανικανότητα ν' ανταποκριθούν αποτελεσματικά στον αγώνα. Περισότερη δημοκρατία μέσα στις συντεχνίες θα επιτρέψει τέρμα στις συμβιβαστικές τάσεις της γραφειοκρατίας των συντεχνιών. Η εξύψωση των ταξικών σχέσεων θα οδηγήσει στην πίεση της ηγεσίας από τη βάση.

Βέβαια ο επαναστατικός πολιτικός φορέας ακόμα λείπει. Η είσοδος σε μια νέα περίοδο αντιθέσεων και πάλης πιθανόν να επιτρέψει τη δημιουργία του.

Φανηκε η δυνατοτητα της εργατικης ταξης να αντισταθει

πόδαθρο των βιομηχανικών σχέσεων στην Αμερική (άλλα και ο' δόλκινη τή Δύση), και αυτή υπήρξε η βασική αιτία της απεργίας των άνθρακωρύχων.

Τον Ιούλη του 1977 οι ιδιοκτήτες των άνθρακωρυχείων σταμάτησαν να χρηματοδοτούν τόσο το ταμείο Ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης των άνθρακωρύχων και απέ-

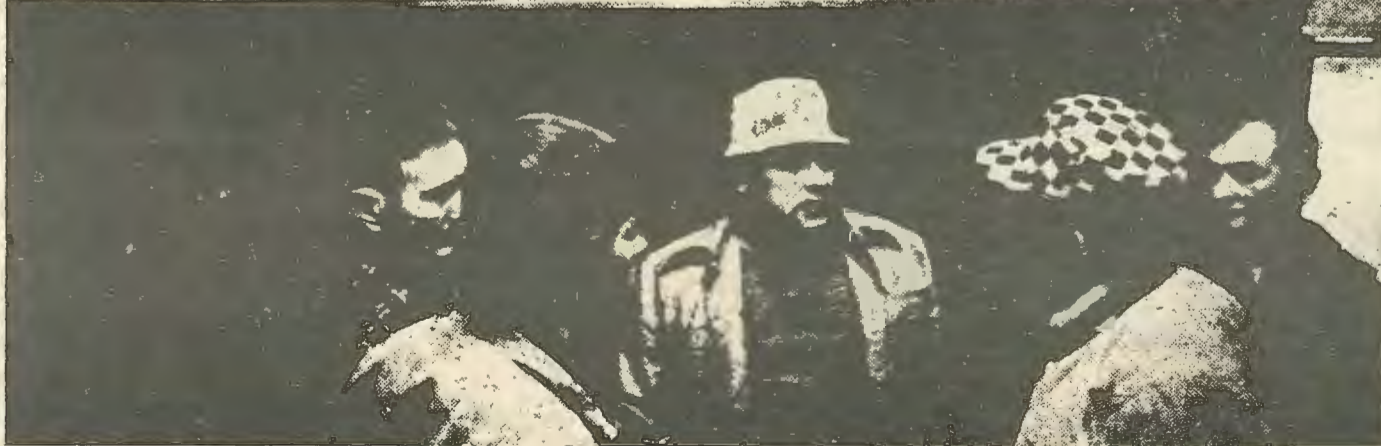
ρούνται της παροχής πολλών κοινωνικών υπηρεσιών. Αλλά και η μισθοδοσία δεν είναι ψηλή. Οι άνθρακωρύχοι απειλούνται με συνεχή προβλήματα υγείας — πολλοί πεθαίνουν από πνευμονίαση — και η παραγωγική τους ζωή είναι συγκριτικά σύντομη.

Πρέπει, επίσης, ν' αναφερτεί πως οι άνθρακωρύχοι είναι παραδοσιακά μια από τις πιο αγωνιστικές και ταξικά συνειδητές ομάδες στις ΕΠΑ, κ'

Τελικά η απεργία που διάρκεσε 112 μέρες τέλειωσε με μερική ικανοποίηση των αιτημάτων των απεργιών.

Πρόσφατα η συντεχνία των άνθρακωρύχων αδυνατούσε λόγω άρριων διαφωνιών που πρόκυψαν και η ηγεσία της

LOCAL UNION 6310
DISTRICT 4
GREENSBORO. PA.

γάτης \$500 το χρόνο γι' αυτό το σκοπό. Ταυτόχρονα, απαιτήσαν την απαγόρευση των ανεπίσημων (τοπικών) απεργιών. Το πρόβλημα των ανεπίσημων απεργιών δεν είναι απλό, γιατί σχετίζεται με τα μέτρα ασφαλείας που οι άνθρακωρύχοι απαιτούν λόγω της φύσης του επαγγέλματος.

την εξεύρεση μιας γρήγορης διαδικασίας παραπόνων, καλύτερη συνταξιοδότηση κ.ά. Πρέπει να τονισθεί ότι, για τους άνθρακωρύχους το θέμα της υγείας και των κανονισμών ασφαλείας είναι ιδιαίτερα σημαντικό από τη φύση του επαγγέλματος.

έχουν στο ενεργητικό τους μια σειρά από άρκετά σημαντικούς αγώνες. Η συντεχνία τους, οι Ένωμένοι Άνθρακωρύχοι κατέχει ιδιαίτερη θέση στο Αμερικανικό εργατικό κίνημα.

Ο ΡΟΛΟΣ ΤΩΝ ΣΥΝΤΕΧΝΙΩΝ

Πρόσφατα η συντεχνία των άνθρακωρύχων αδυνατούσε λόγω άρριων διαφωνιών που πρόκυψαν και η ηγεσία της

Στην προσπάθειά τους ν' αυξήσουν τη παραγωγικότητα οι εταιρείες έχουν, εφεύρει ε-

ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗ
ΕΚΦΡΑΣΗ

ΟΙ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΕΤΖΕΒΙΤ

Η ΣΥΖΗΤΗΣΗ γιά τo «εμπόργκο» γίνεται άκριβώς την εποχή που ο Έτζεβιτ ετοιμάζει τις προτάσεις του γιά τή λύση του Κυπριακού. Είναι φανερό πώς αϋτή τή φορά ή Τουρκική Κυβέρνηση ηηροετοιμάζεται γιά μιá «έπιθεση έντυπώσεων». Θá χρειαζόταν παράλογη έλλειψη εύαισθησίας ή συνέχιαη τής πολιτικής που άκολουθήσε ως τώρα. Έτσι θα πρέπει να περιμένουμε κάποιες «ύποχωρήσεις» άκόμα και πάνω στο έδαφικό. Και περιμένουμε ν' άκούσουμε έπαινους γιά τόν «διαλλακτικό» Έτζεβιτ. Όμως τo πρόβλημα δέν βρίσκειται ούτε στην έπιστροφή του Βαρσαϊού ή μερικών χωριών αλλά στην πορεία που θα διαγράφεται μπροστά μας μετά τή λύση. Άν δηλαδή ή λύση θα οδηγεί σε μιá μελλοντική έπανασύνδεση τών κοινατήτων τής Κύπρου ή άν θα οδηγεί στην δημιουργία ένός τείχους μεταξύ τους, σε νέα ένταση, σύγκρουση και αίματοχυσία, και τελικά στην τελειωτική διχοτόμηση και, ίσως, τή διπλή ένωση. Άπό τή δική μας πλευρά πιστεύουμε πώς οι άστικές τάξεις όσο βρίσκονται στην έξουσία δέν μπορούν να δώσουν λύση που να οδηγεί στην συμφιλίωση τών κοινοτήτων. Η μόνη λύση που μπορούν, ίσως, να δώσουν είναι ή έπισφράγιση τής διχοτόμησης.

ΠΑΡΑΝΟΜΙΑ ΚΑΙ ΑΥΣΤΗΡΟΙ ΝΟΜΟΙ

ΜΕΤΑ τήν «άντιπρομοκρατική» νομοθεσία στην Έλλάδα και ή Κυπριακή Κυβέρνηση άποφάσισε την έπιβολή άυστηροτέρων ποινών γιά κατοχή όπλων και παράνομη δράση. Ός εδώ καλά. Η έιρωνεία στην όλη ύπόθεση είναι ότi σε καμιά περίπτωση μέχρι σήμερα δέν έπιβλήθηκαν πλήρως οι νόμοι που ήδη ύπήρχαν. Κανένας τραμπούκος τής ΕΟΚΑ Β δέν έμεινε στην φυλακή γιά όλη τήν ποινή του. Είναι άμφίβολο άν μεγαλύτερες ποινές θα φοβίσουν τά καθάρματα που Έέρουν πώς έχου την κάλυψη τής άρχουσας τάξης.

Γιά ποιους λοιπόν έγινε ό νόμος;

ΠΟΛΙΤΟΦΥΛΑΚΗ ΚΑΙ ΦΑΣΙΣΜΟΣ

Η ΜΟΝΗ διέξοδος στην άδυναμία τής άστυνομίας να πατάει τo φασισμό είναι να δοθει έμπιστοσύνη στο λαό. Μέσα στα πλαίσια μιás λαϊκής πολιτοφυλακής με δημοκρατικό έλεγχο, ό λαός θα έεαφάνιζε τήν παρανομία μέσα σε μερικές βδομάδες. Και θα τήν έεαφάνιζε μιá γιά πάντα. Οι θρασύδειλοι τραμπούκοι δέν θα τολμούσαν να Έεμψίσουν άν έβλεπαν πώς θαχαν να άντιμετωπίσουν τόν οργανωμένο και άποφασισμένο λαό. Όμως ή κυβέρνηση λέει πώς άν γίνει πολιτοφυλακή θδνάι μόνο γιά άμυνα ένάντια στους Τούρκους. Ποιος όμως θα Έεκαθαρίσει τo φασισμό; Η άστυνομία που δέν μπόρεσε να τo κάμει τέσσερα σχεδόν χρόνια μετά τήν προδοσία; Η μήπως ό στρατός;

Η φοιτητική μπουάτ Α.Τ.Ι. διοργανώνει τή Δευτέρα 17.4.1978 εκδήλωση με θέμα: «Διεθνής παράγοντας και τo Κυπριακό». Εισηγητές: ΕΔΟΝ, Σ.Ν.ΕΔΕΝ, Ν.ΕΔΗΚ και Ν.ΔΗΣΥ. Συντονιστής Ανδρέου Στέφανος, αντίπρόεδρος ΠΟΦΝΕ και πρόεδρος ΦΕΑΤΙ.

ΟΙ ΜΑΖΙΚΕΣ ΑΠΕΡΓΙΕΣ ΚΑΙ Η ΚΡΙΣΗ ΣΤΟ ΒΟΡΡΑ

Τόν τελευταίο καιρό φτάνουμ ειδήσεις και πληροφορίες από τόν κατεχόμενο Βορρά που παρουσιάζουν τo Ντεκτασικό καθεστώς να κλονίζεται κάτω από τήν πίεση μιás διογκούμενης αντίδρασης έναντίον του.

Μιá σειρά από άπεργίες άρχισε ήδη να άναστατώνει εδώ και άρκετό καιρό τήν «ειρήνη» που βασίλευε κάτω από τήν έπιτήρηση τών όπλων μέσα στο Ντεκτασικό φέουδο.

Τά πράγματα έχου φτάσει τελευταία σε τέτοια έξυση που και αϋτή άκόμα ή άνοικτή εκδήλωση τών άντιθέσεων μέσα στους κύκλους του ίδιου του Ντεκτασικού κόμματος δέν κατέστη δυνατό να άποφευχθεί.

Όλα αϋτά τα γεγονότα είναι τo αποτέλεσμα τής αντίδρασης στην στυγνή καταπίεση που άσκήθηκε από τήν Ντεκτασική κλίκα πάνω στις Τουρκοκυπριακές μάζες γιά να τις κρατά πειθήνιες και ύποταγμένες σε μιá πολιτική ή όποια ζητούσε και ζητά να καλύψει τόν κύριο στόχο τής, που είναι ή πλήρης κατάληψη τής Κύπρου, πλώ από τo καμουφλάζ που μπορεί να προσφέρει ή έδραϊωση και ή νομιμοποίηση τών τετελεσμένων του πραξικοπήματος και τής εισβολής.

Οι τελευταίες εξελίξεις του Α. ΣΦΗΚΑ

ταράσσει τήν έσωτερική ισοροπία του τουρκοκυπριακού οικονομικού κατεστημένου, ή κάθε μιá ξεχωριστά από τις άντιμαχόμενες φατρίες άντιλαμβάνεται ότι ή εξέλιξη τής από τήν Άγκυρα θα άποτελεί πάντα ένα άπαραίτητο γιά τήν επιβίωσή τής δεκανίκι.

Έτσι, όλες αϋτές οι άντιθέσεις προσφέρουμ τελικά μιá μοναδική εύκαιρία στην Τουρκοκυπριακή οικονομική άλιγαρχία, που τής έπιτρέπει προβάλλοντας τις διαφωνίες τής να κρατά και να επανδρώνει όλες τις πόρτες τής πολιτικής ζωής στον κατεχόμενο Βορρά, παρουσιάζοντας, άνάλογα με τις περιστάσεις, άλλοτε μόν τo φασιστικό της προσωπείο και άλλοτε τόν «δημοκρατικό» της μανδύα.

Παράλληλα, ή άνοιχτή έκφραση αϋτών τών αντίθέσεων

χτες πανόσχουρο δικτάτορα, Η μαζική έπιτυχία τών άπεργιακών άγώνων που άρχισαν στα κατεχόμενα, δέν είναι τόσο άποτέλεσμα μιás τυφλής ύπακοης τών μαζών στα κελεύσματα έκείνων που τούς άποφασίζουν, όσο συνέπεια τής θαθεϊάς και άξέπεραστης οικονομικής κρίσης που μαστίζει τήν κατεχόμενη Κύπρο και πλήττει καθημερινά και άνελέητα τo βιοτικό έπίπεδο τών εργαζομένων. Μέσα σ' αϋτό τo κλίμα άσφαλώς οι προσδευτικές μάζες τών Τουρκοκυπρίων μπορούμ από τις πιο προχωρημένες πολιτικά θέσεις που στέκουμ, να διαδραματίσουν ένα παράσιο ρόλο.

Όλα αϋτά τα δεδομένα πρέπει να ρίξουν τo Έλληνοκυπριακό προσδευτικό στοιχείο σ' ένα βαθύ προβλημα-

δείχουμ ότι ή άνοικτή πρακτόρευση τών έπεκτατικών συμφερόντων τής Άγκυρας από τήν Ντεκτασική κλίκα, φαίνεται ότι άρχισε να προβληματίζει μιá μερίδα τής Τουρκοκυπριακής οικονομικής άλιγαρχίας. Κι' αϋτό γιατί τά τελευταία σημάδια (άντίδραση στον έποικιακό κλπ.) δείχουμ ότι ή μερίδα αϋτή άρχισε να άντιλαμβάνεται ότι ή πολιτική που έχει σαν κύριο στόχο τήν επέκταση τής κατοχής στην Κύπρο, δέν μπορεί παρά να οδηγεί ταυτόχρονα και στην πλήρη ύπαγωγή τών συμφερόντων του Τουρκοκυπριακού οικονομικού κατεστημένου, κάτω από τα συμφέροντα μιás πέρα γιά πέρα χρεωκοπημένης άρχουσας τάξης στην Τουρκία.

Αϋτό φυσικά δέν πρέπει να άδηγήσει σε επικείμενες αϋταπάτες γιά επικείμενη κατάρρευση τής κυριαρχίας τής τουρκοκυπριακής οικονομικής άλιγαρχίας στο Βορρά.

Κι' αϋτό γιατί όσο σκληρή κι' άν είναι ή ένδοξογενειακή σύγκρουση που δια-

δχι μόνο δέ «βλάπτει», γιά τήν ώρα τουλάχιστο, τήν Άγκυρα, αλλά άντίθετα δημιουργεί και τήν ψευδαίσθηση ότι στο «Τουρκοκυπριακό κράτος» επικρατεί ένα κλίμα πολιτικής έλευθερίας, πράγμα τo όποιο άποτελεί γιά τήν Τουρκική αντίδραση ένα προπέτασμα καπνού πλώ από τo όποιο ζητά να άποκρύψει τo πόσο δέσμιος και δουλικά ύποταγμένους κρατά τούς εκπρόσωπους τής Τουρκοκυπριακής άλιγαρχίας.

Πλώ όμως άπ' όλ' αϋτά τά άρνητικά δεδομένα κρύβονται μιá σειρά στοιχεία που πρέπει να ένταπιστούν και να άναλυθούν σωστά από τήν πλευρά τών προσδευτικών δυνάμεων.

Τά τελευταία γεγονότα δείχουμ καθαρά ότι οι μάζες τών Τουρκοκυπρίων καλουμται γιά πρώτη φορά να ρίξουν τo βάρος και τήν έπιρροή τους γιά να συμβάλουν σε μιá προσδευτική έξοστρακισμό του Ντεκτασά. Ήδη οι πρώτες άπεργίες άρχισαν να άχρηματοποιούμται σαν έπλο γιά τήν ύπόσκαψη του ως τά

τις. Κάθε ρήγμα ότiς τάξεις του Τουρκοκυπριακού οικονομικού κατεστημένου, όσο άνώδυνο και άν φαίνεται σε πρώτη έμφάνιση διεύρυνει και τις προοπτικές να μετουσιωθοuhn σε πράξη όλα τά κηρύγματα και τά συνθήματα που μιλούμ γιά ένα κοινό μέτωπο πάλης, Έλληνοκυπρίων και Τουρκοκυπρίων, έναντίον τής κατοχής, τής ξένης έξάρτησης και τής έπιμετάλλευσης. Φτάνει να ύπάρξει ό σωστός προγραμματισμός και ή σωστή μεθόδευση στην πράξη μιás συνεργασίας που πρέπει να κτιστεί πάνω σε καινούργια στήρη βάση. Μιás συνεργασίας που δέν άναπτύχθηκε άκόμα στο βαθμό που έπρεπε γιατί παρεμποδίζεται άκόμα από μιá σειρά δικαιολογημένες έπιφυλάξεις που έχουμ τις ρίζες τους στην πολιτική που άκολουθήσε ή άρχουσα τάξη γιά μιá άλόκληρη σχεδόν εικοσαετία.

Άλλά αϋτό είναι ένα άλλο μεγάλο ζήτημα, στο όποιο θα επανέλθομε σε μιá άπ' τις έπόμενες εκδόσεις μας.

ΟΙ ΕΡΓΑΤΕΣ ΤΗΣ ΚΜC ΖΗΤΟΥΝ:

- Αυξήσεις μισθών
- Μείωση ωρών εργασίας
- Πιο ασφαλείς συνθήκες δουλειάς
- Αναθεώρηση του τρόπου φορολογίας

Η γνωστή εταιρεία κατασκευής αυτοκινήτων και ειδικά φορτηγών και λεωφορείων KMC αποτελείται τυπικά από τρεις διαφορετικές εταιρείες: Την KMC Ltd., την KMC Motor Holdings και την KMC Sales Ltd. Το συνολικό κεφάλαιο που εκδόθηκε σε μετοχές από τις τρεις αυτές εταιρείες ανέρχεται σε 4 εκατομμύρια λίρες περίπου. Από αυτές ένα μικρό ποσό ανήκει σε ξένες Λονδρέζικες εταιρείες όπως την Investeco Overseas, την Commonwealth Development και την Ronald T. Perigo. Ένα ποσοστό γύρω στα 20% ανήκει στο Μετόχι Κύκκου ο δε ηγούμενος Κύκκου είναι ένας από τους διευθυντές της εταιρείας. Οι υπόλοιπες ανήκουν σε Κύπριους επιχειρηματίες και κυπριακές εταιρείες.

Από μια επαφή που είχαμε με τους εργάτες της KMC πρόσφατα διαπιστώσαμε πως οι συνθήκες δουλειάς στην εταιρεία δεν είναι καθόλου ικανοποιητικές. Ένδεικτικό τούτου είναι το γεγονός πως πολλοί τεχνίτες απεχώρησαν τον τελευταίο καιρό από την εταιρεία κατά κύριο λόγο επειδή οι μισθοί είναι χαμηλοί.

ΤΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΣΤΟ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟ

★ Οι μισθοί είναι γαμηλοί δεν υπάρχει θέμα. Παίρνω £78 τον μήνα, που σημαίνει περίπου £15 την βδομάδα καθαρά. Είμαι εδικομμένος, απόφοιτος της Τεχνικής Σχολής, με 6 μήνες εκπαίδευση στο κέντρο παραγωγικότητας και πτυχίο επίσημη βιομηχανίας από το Υπουργείο Έργασίας. Είμαι 23 χρονών και ελεύθερος αλλά έχω να βοηθήσω τον πατέρα μου που έχει 7 παιδιά από τα οποία εγώ είμαι ο μεγαλύτερος.

Η δουλειά στο εργοστάσιο είναι βαρετή κι επικίνδυνη. Συχνά συμβαίνουν ατυχήματα. Την περασμένη βδομάδα κάποιος έπολτοποίησε το δάκτυλό του. Πριν λίγο καιρό ένας άλλος έκαψε με το σμιρίλιο το μάγουλό του.

Σε περίπτωση που συμβεί ατύχημα και ο εργάτης δεν μπορεί να δουλέψει, πληρώνεται τόν πρώτο μήνα. Αν λείψει περισσότερο από ένα μήνα τότε χάνει τα μεροκάματα. Από εκεί και πέρα αναλαμβάνουν οι Κοινωνικές Ασφαλίσεις.

Ένα άλλο βασικό αίτημά μας είναι η μείωση των ωρών εργασίας σε 40. Δουλεύουμε 43 ώρες την βδομάδα.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΙΩΑΝΝΟΥ

★ Είμαι ειδικευμένος συγκολλητής και παίρνω £20 την βδομάδα. Για να μπορέσουμε να ζήσουμε χρειάζεται να δουλέψουμε και η γυναίκα μου. Δεν έχουμε παιδιά, έχουμε όμως το πρόβλημα του ενοικίου και των μεταφορικών επειδή είμαστε πρόσφυγες.

Η δουλειά από τήν άλλη είναι επικίνδυνη. Όλοι οι τεχνίτες σηκώνουν βάρη και έχουμε συχνά δυστυχήματα. Είμαστε όμως υποχρεωμένοι να δουλεύουμε κάτω από τέτοιες συνθήκες γιατί δεν είχαμε την ευκαιρία να μορ-

φωθούμε και να μπορέσουμε να βρούμε κάποια δουλειά που να μας ικανοποιεί κάπως.

Δουλεύω στο εργοστάσιο εδώ και δυο χρόνια και όμως δεν πήρα καμιά πραγματική αύξηση στο μισθό. Για να μας δώσουν μια λίρα αύξηση σημαίνει πως οι τιμές ανέβηκαν πιο ψηλά. Αν μπορούσα να πάω στο εξωτερικό θα έβγαζα πολύ περισσότερα λεφτά γιατί οι τεχνίτες όπως εμείς πληρώνονται έξω.

Γ. Δ.

★ Δουλεύω στο εργοστάσιο εδώ και τρία χρόνια και παίρνω £16 την βδομάδα που σημαίνει £19 καθαρά. Αν και είμαι ελεύθερος τα λεφτά αυτά δεν αρκούν και συχνά αναγκάζομαι να επιβαρύνω την οικογένειά μου.

Η δουλειά εδώ μέσα είναι πολύ επικίνδυνη. Πριν λίγο καιρό είχα ένα δυστύχημα και έκοψα το μάγουλό μου με το σμιρίλιο. Δεν μου έδωθε καμιά αποζημίωση για το ατύχημα. Τα μόνα λεφτά που μου έδωσαν ήταν για μια βδομάδα άδεια που πήρα από το γιατρό.

Α. Γ.

★ Εκτός από τα προβλήματα που ανέφεραν οι συνάδελφοί μου και που ισχύουν και για μένα, θέλω να τονίσω ιδιαίτερα τόν εδικο τρόπο που γίνεται η φορολογία στον τόπο μας. Εμείς με τα λεφτά που παίρνουμε δεν μπορούμε καλά - καλά να ζήσουμε, είμαστε όμως υποχρεωμένοι να πληρώνουμε φόρο εισοδήματος. Ταυτόχρονα οι κεφαλαιοκράτες με χιλιά - δυο κόλπα ξεφεύγουν και πληρώνουν ελάχιστα. Είναι χρέος της κυβέρνησης να ασκεί περισσότερο έλεγχο πάνω στα κέρδη των κεφαλαιοκρατών και να τους φορολογά ανάλογα. Δεν είναι λογικό να φορολογείται ο φτωχόκοσμος και όχι το κεφάλαιο.

Γ. Μ.

Συνοπτικά τα τρία βασικότερα προβλήματα των εργατών της KMC είναι ο μισθός, το ωράριο και η επικίνδυνη φύση της δουλειάς.

Οι 20 η και 25 λίρες τη βδομάδα που δίνονται στους οικογενειάρχες τεχνίτες των 35 και 40 χρονών δεν είναι αρκετές να θρέψουν 4 ή 5 στόματα σε μια οικογένεια.

Το πρόβλημα γίνεται πιο άξυ όταν ο φόρος εισοδήματος απομυζά αυτούς τους ανθρώπους αφήνοντας ταυτόχρονα τους κεφαλαιοκράτες να συσσωρεύουν υπερκέρδη τα οποία όχι σπάνια φυγαδεύονται στο εξωτερικό.

Τη στιγμή που σ' άλλα εργοστάσια οι εργάτες έχουν πετύχει το 40ωρο, στην KMC δουλεύουν 43 ώρες τη βδομάδα όπως προνοεί η υφιστάμενη σύμβαση που έχουν υπογράψει οι συντεχνίες με την εργοδοσία.

Η φύση της δουλειάς εί-

των εργατών της KMC ΠΕΟ και ΣΕΚ για μελέτη των προβλημάτων τους και υποβολή αιτημάτων.

Συζητώντας μαζί με τους εργάτες σχετικά με τη σύμβαση μας είπαν ότι έκαναν το μεγάλο λάθος να δεχτούν μια σύμβαση η οποία θα διαρκούσε 3 έξι χρόνια. «Όταν υπογράφηκε η σύμβαση», μας είπαν, «οι συνθήκες ήταν πολύ διαφορετικές. Η οικονομία θριαυιόταν σε κακά χάλια, υπήρχε ένα μεγάλο ποσοστό ανέργων και δεν είχαμε πολλά περιθώρια

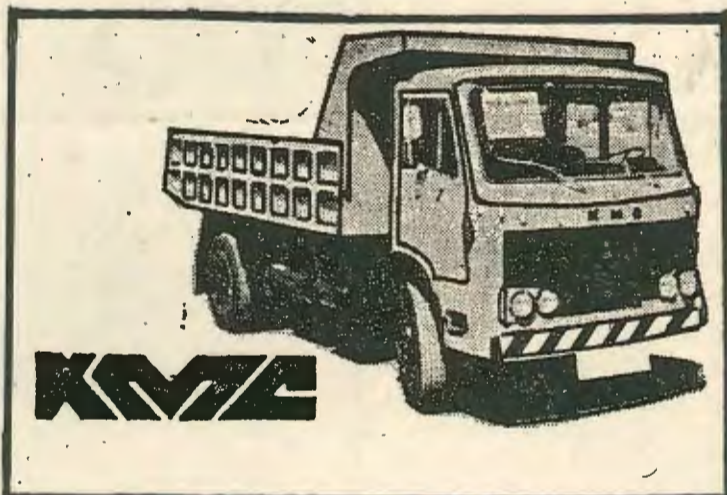
τα πεινάς. Στην πραγματικότητα είναι αδύνατη η εισαγωγή στην Κύπρο μιας ανεπτυγμένης τεχνολογίας γιατί αυτό προϋποθέτει όργάνωση της οικονομίας πάνω σε μακρόχρονη βάση. Αυτό δεν είναι σε θέση να το κάνουν ιδιώτες κεφαλαιοκράτες γιατί αυτοί επιδιώκουν μια κοντόχρονη αποκόμιση κερδών και τούς φοβίζει η πολιτικά ασταθής κατάσταση στην Κύπρο.

Τελικά δλόκληρη η οικονομική πολιτική από τόν πόλεμο μέχρι και σήμερα βοήθησε μόνο την αστική τάξη στη συσσώρευση υπερκερδών και στην εισροή ξένου κεφαλαίου στο νησί με κίνητρο τα χαμηλά μεροκάματα και τ' ήβιομηχανική ειρήνη.

Η ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑ ΤΗΣ ΕΡΓΟΔΟΣΙΑΣ ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΣΤΗ ΣΟΣ. ΕΚΦΡΑΣΗ

Ο τρόπος που η διεύθυνση της εταιρείας μας αντιμετώπισε δεν ήταν καθόλου φιλική. Ζητήσαμε στην αρχή άδεια για να μιλήσουμε με τους εργάτες, ο ένας υπεύθυνος όμως μας έστειλε στον άλλο έτσι ώστε τελικά δεν πήραμε άδεια να μπούμε στο χώρο του εργοστασίου. Όταν τελικά συναντήσαμε ώριμους εργάτες την ώρα του μεσημεριανού διαλείμματος μας είπαν πως σάληκε την ημέρα εκείνη διαταγή από την εργοδοσία που απαγόρευε στους εργάτες και επέτρεπε μόνο στους επιστάτες να μιλήσουν σε οποιοδήποτε έρχοταν για να πάρη συνεντεύξεις.

Αργότερα προσπαθήσαμε να δούμε τόν γεν. διευθυντή της KMC κ. Α. Καϊσή σχετικά με την εταιρεία και δσα μας είπαν οι εργάτες. Επειδή αυτός έλειπε, είδαμε τόν κ. Μιχαηλίδη, άμέσως κατώτερο τού κ. Καϊσή. Ο κ. Μιχαηλίδης μας είπε πως δεν έχει να πει τίποτε στη Σοσ. Έκφραση σχετικά με την εταιρεία, πως μας απαγορεύει να μιλήσουμε σε οποιοδήποτε κατώτερο του και πως απαγορεύει σε οποιοδήποτε κατώταρό του να μιλήσει μαζί μας. Την ίδια βδομάδα, όταν μέλη της ΕΔΕΝ πήγαν να πουλήσουν την Έκφραση στους εργάτες της KMC δεν τους επέτρεψε εισόδου στο εργοστάσιο, για πρώτη φορά. Ένα προσπαθήσαμε να συναντηθούμε με τόν κ. Καϊσή, δεν μπορέσαμε όμως γιατί δεν είχε τόν χρόνο να μας δει.

ναί αναμφίβολα επικίνδυνη, όπως όλοι ανεξαιρέτως οι εργάτες μας έχουν πεί. Η εταιρεία έχει ασφαλισμένους τους εργάτες, κανένας όμως από τους μέχρι σήμερα είχαν ατυχήματα δεν πληρώθηκε οποιοδήποτε είδους αποζημίωση. Η μόνη λύση στο πρόβλημα είναι να παρέχει η εταιρεία πιο ασφαλείς συνθήκες δουλειάς με καλύτερα μηχανήματα κι ένα καλύτερο τρόπο οργάνωσης της παραγωγής.

Η ΥΦΙΣΤΑΜΕΝΗ ΣΥΜΒΑΣΗ ΣΥΝΤΕΧΝΙΑΣ —ΕΡΓΟΔΟΤΗ

Οι εργάτες της KMC δουλεύουν κάτω από τες συνθήκες που αναφέραμε παραπάνω σύμφωνα με μια πριετη σύμβαση που υπογράφηκε μεταξύ των συντεχνιών και της διεύθυνσης του εργοστασίου. Η σύμβαση υπογράφηκε προς τόν τέλος τού '75 και λήγει την 1.1.79 οπότε θα υπογραφεί η επόμενη σύμβαση. Έξη μήνες προτού λήξει η σύμβαση οι εργάτες είναι υποχρεωμένοι να βάζουν μέσω των συντεχνιών τους τα νέα τους αιτήματα για διαπραγματεύσεις με την εργοδοσία. Γι' αυτό τόν λόγο τόν Ιούλιο θα γίνουν κοινές συσκέψεις

έκλογής. Έτσι δεχτήκαμε τη σύμβαση. Σήμερα ερχόμαστε εκ των υστέρων να δούμε τι η σύμβαση δεν μας έφερε κυρίως επειδή θα διαρκούσε τρία χρόνια.

Παράλληλα οι συντεχνίες δεν φαίνονται αποφασισμένες να περάσουν σε δυναμικούς αγώνες για τήν κατάκτηση των δικαιωμάτων των εργατών ελπίζοντας στην ανύψωση τού βιοτικού επιπέδου των εργατών μέσα από τήν ανάπτυξη της βιομηχανίας σε τέτοιο ψηλό βαθμό που να μην περάσει τούς κεφαλαιοκράτες να κάνουν ώριμους παραχωρήσεις στην εργατική τάξη.

Τό «οικονομικό θαύμα» δεν μπόρεσε να δώση λύση στο οικονομικό πρόβλημα των εργαζομένων. Ο λόγος είναι ότι αυτή η «ανάκαμψη» βασίζεται αποκλειστικά πάνω στα μεροκάματα πεινάς που προσφέρουν οι εργοδότες και όχι πάνω σε μια τεχνολογικά ανεπτυγμένη βιομηχανία η οποία θα έδινε τήν εύχρηστία στους εργοδότες να ικανοποιηθούν μερικά έστω από τα αιτήματα των εργαζομένων. Δεν είναι τυχαίο όμως τόν ότι η «ανάκαμψη» βασίζεται πάνω στα μεροκάμα-

ΓΡΑΜΜΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΘΗΝΑ

Προς τη Συνταχτική Επιτροπή της «Σοσιαλιστικής Εκφρασης»

Αγαπητοί σύντροφοι

Διαβάζω ταχτικά την εφημερίδα σας. Και θέλω πρώτα να εκφράσω θαυμασμό για τον αγώνα σας, όπως κι άλλων Κυπρίων αγωνιστών που μάχονται για το Σοσιαλισμό.

Γράφω το γράμμα αυτό απ' άφορμή τα τελευταία σοβαρά γεγονότα στην Κύπρο. Η σημασία τους ξεπερνάει τα εθνικά σύνορα του νησιού και προβληματίζει τους εργαζόμενους, ιδιαίτερα στις χώρες εκείνες που έχουν άμεση σχέση με την Κύπρο.

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι οι επιβουλές ενάντια στην ανεξαρτησία της Κύπρου και η καταπίεση των εργαζομένων, είτε αυτοί είναι Έλληνοκύπριοι είτε Τουρκοκύπριοι, βρίσκουν την καταγωγή τους άκριτως στην ίδια αιτία, τον καπιταλισμό. Στην ιμπεριαλιστική εποχή μας ο καπιταλισμός, σαν παγκόσμιο οικονομικό σύστημα, έχει ανάγκη για να διατηρηθεί να ελέγχει εκατομμύρια ανθρώπων μέσα από την εξάρτηση (ώμη υποδούλωση πολλές φορές) των χωρών.

Και μια που η άστική τάξη, όχι μόνο της Κύπρου μα

και της Ελλάδας και της Τουρκίας επίσης, καμιά διάθεση δεν έχει ν' απαγκιστρωθεί απ' την εξάρτηση του ιμπεριαλισμού (άκρως και να τ'όθελε είναι άγικη να το κάνει), φαίνεται καθαρά ότι ο αγώνας του εργαζόμενου λαού για την εθνική ανεξαρτησία είναι άμεσα δεμένος με τον αγώνα για το Σοσιαλισμό.

Η εθνική ανεξαρτησία θα πραγματοποιηθεί και θα διασφαλιστεί μόνο με την κατάκτηση της εξουσίας και το Σοσιαλισμό της κοινωνίας απ' την εργατική τάξη, τη μόνη τάξη ίκανή και γι' αυτό ιστορικά προορισμένη για τους σκοπούς αυτούς. Είναι γι' αυτό αναγκαίο οι εργαζόμενοι της Κύπρου, της Τουρκίας και της Ελλάδας, που δεν έχουν τίποτα να μωράσουν — αντίθετα τα προβλήματα τους είναι ίδια, να συντονίσουν κοινά την πάλη τους μέσα απ' τα κόμματά τους προς την κατεύθυνση αυτή.

Εύχαριστώ για τη φιλοξενία.

Συντροφικούς αγωνιστικούς χαιρετισμούς

Γ. ΔΙΠΛΑΣ

Αθήνα

Η ΚΡΙΣΗ ΤΗΣ ΔΕΞΙΑΣ

Στη δεκαετία μας, στη δεκαετία του '70 δηλαδή, παρατηρείται μια αριθμητική άνοδος των άριστερων κινημάτων σε όλoκληρο τον κόσμο. Βλέπουμε καθημερινά τους εκμεταλλευόμενους και καταπιεσμένους λαούς να μπαίνουν στη δράση. Να καταπολεμούν με κάθε μέσο που διαθέτουν, τους πληρεξούσιους του ιμπεριαλισμού, την οικονομική ολιγαρχία. Η νέα γενιά, οι φοιτητές βλέποντας τη σαπίλα που κρύβεται πίσω από την πολυτελή βιτρίνα του καπιταλιστικού οικοδομήματος εντάσσονται και πυκνώνουν τις θέσεις των κινημάτων της άριστερας. Αυτά όλα δημιούργησαν μια μεγάλη κρίση στη δεξιά, σε παγκόσμια κλίμακα.

Στη Γαλλία η κρίση κορυφώθηκε με τις εκλογές που ο Κυβερνητικός συνασπισμός μόλις κέρδισε 0,9% την Γαλλική Άριστερά. Στην Ελλάδα η διάσπαση της δεξιάς έφερε το ΠΑΣΟΚ στην άξιωματική αντιπολίτευση.

Στην Κύπρο αυτή η κρίση φάνηκε άμεσα μετά τον θάνατο του Προέδρου Μακαρίου. Και αυτό γιατί ο Αρχιεπίσκοπος Μακάριος σε μια αγαπητή φυσιογνωμία ανάμεσα στο λαό, δεν άφησε με την επιρροή του άκουσε πάνω του να εκδηλωθούν τοξικές διαφορές που να εκφράζουν τη πάλη μεταξύ του κατωτέρου στρώματος λαού και της οικονομικής ολιγαρχίας. Και αυτό γιατί και ο Πρόεδρος Μακάριος ητο ένας πολιτικός της δεξιάς και δεν σύμφερε στο κράτος μια τέτοια περιπέτωση να το τραντάξει με διάφορες αναταραχές.

Τώρα στη πολυδιάσπαση δεξιά επιπλέον δυο μεγάλα κόμματα, το ΔΗΚΟ του Προέδρου κ. Κυπριανού και το ΔΗΣΥ του κ. Κληρίδη, που και ούτως ή άλλως σε μικροοργανώσεις και οικονομικές ομάδες. Η διαφορά τους είναι μικρή και είναι απλώς θέμα ταχτικής και μόνο. Και το βλέπουμε γιατί άφησε — αν δεν υπάρχει και

τώρα — σκέψη για συνένωση τους για να σταματήσει η κατακλάκα της Δεξιάς.

Η προσπάθεια για τη συνένωση των δυο κομμάτων δεν μας εφάνησε καθόλου. Μια τέτοια ενέργεια δεχτεί καθαρά ότι σιγά - σιγά ή παραδοσική δεξιά υποχωρεί, καταρρέει και έρχεται κάποιος άλλος ή σειρά να κυβερνήσει το χιλιοετασιακό κυπριακό κράτος, γιατί αρκετά ή δεξιά μας κυβέρνησε, αρκετά τόσκιε στους θράχους του ιμπεριαλισμού το καράβι μας, αρκετά τό έβριξε στα καταχθόνια σχέδια της συνωμοσίας, αρκετά τό κομμάτισαν.

Μια σειρά «λαθών» — που σε μόν κρυβάσατε δεν ήταν καθόλου λάθη — από τό '55 που ανάλαβε τον αγώνα της απελευθέρωσης γιατί φοβόταν για μια προσπάθεια της άριστερας να πάρει την πρωτοπορεία του αγώνα. Και τότε δεν θα οδηγούμαστε σε μια εξαρτημένη ανεξαρτησία, όπου μας οδηγούν αλλά σε μια αληθινή ανεξαρτησία και λευτεριά. Τη λευτεριά του λαού, της Κύπρου και της Δημοκρατίας. Τοποθέτησε αρχηγό αυτού του αγώνα ένα Χύτη — τον Γρίβα — που μαζί με τους Άγγλους προσπαθούσε να εξοντώσει το εργατικό κίνημα.

Μετά την ανεξαρτησία, η

προσπάθεια κύκλου της δεξιάς να προχωρήσει η Κύπρος σε νατοϊκούς κύκλους, βρίσκεται αντιμέτωπος με τον Μακάριο και με την αδέσμευτη πολιτική του. Ο Μακάριος που βασικά στηριζόταν από το εργατικό κίνημα έπρεπε να εξοντωθεί μαζί και οι υποστηρικτές του. Έτσι φτάνουμε στο πραξικόπημα του Ιουλίου του '74 και την εισβολή που πληρεξούσιων των Αμερικανών στην Κύπρο.

Είδομε λοιπόν ότι η πορεία της δεξιάς από τό '55 μας οδηγεί σε αδιέξοδο. Η πορεία αυτή τους οδήγησε στη διάσπαση και στην κρίση που περνάμε τώρα. Η κρίση όμως μας οδήγησε και έμας αναμφισβήτητα σε ένα και μοναδικό δρόμο, σε μια και μοναδική ώρα, στην ώρα της επαναστατικής άριστερας που αντιπροσωπεύει το Σοσιαλιστικό Κόμμα ΕΔΕΚ.

Είναι ώρα λοιπόν της άριστερας, η ώρα της ΕΔΕΚ να αν-

τιδράσει και να πάρει τα μέτρα της. Να ευπνήσει τον λαό από το λήθαργο που τον έβριξε ο καπιταλισμός, να τον προωθήσει να ενταχθεί στο λαϊκό κίνημα για την συντόμωση της νίκης. Να πολιτικοποιήσει και να συνειδητοποιήσει την μάζα. Θα πρέπει να συντριψη αλύπητο κάθε ρεφορμιστικό στοιχείο που δίνει χέρι στην οικονομική ολιγαρχία «χάρη ενόπτη» όπως συνηθίζουν να διακηρύττουν.

Μπορεί να υπάρξουν πολλοί — κυρίως από τους κύκλους της δεξιάς — που θα μας πουν ότι μια τέτοια ενέργεια της άριστερας θα έχει επιπτώσεις στην ενότητα που πρέπει να υπάρχει για αντιμετώπιση του εξωτερικού έχθρου.

Εμείς όμως είμαστε έτοιμοι να απαντήσουμε ότι η Κύπρος, ο λαός αυτός δεν μπορεί να υποτάσσεται έπ' όποιον σε μια άρρωστημένη ιδεολογία, σε μια ιδεολογία που περνά μια κρίση ύπνου.

Τέσσερο ολόκερα χρόνια με-

τό το πραξικόπημα — εισβολή, η κυβέρνηση μιλούσε για αγώνα μακροχρόνιο «αν χρειάζοταν». Οι διακηρύξεις όμως έμειναν στο χαρτί γιατί η δεξιά προσπαθεί — για άγνωστους λόγους — να καθυστερεί το Κυπριακό, να αρκείται σε τοπικά ψηφίσματα χωρών και οργανισμών.

Το μέσο μαζικής επικοινωνίας παραμένουν άπαθε για τό ότι γίνονται γύρω τους. Γι' αυτούς δεν έγινε ούτε πραξικόπημα ούτε εισβολή. Τα προγράμματα της αποκοίμησης παραμένουν τό ίδια, ούτε ένα αγωνιστικό μήνυμα δεν ακούεται από τό μέσο μαζικής επικοινωνίας.

Ανάμεσα στις κόλλες, διακηρύξεις ακούσαμε και τον αγώνα δίχως ιδεολογία. Τό ακούσαμε αυτό από τη μεριά του ΔΗΚΟ. Ίσως να εγγέλασε τό ΔΗΚΟ αυτούς πού Εγγελά χρόνια τώρα η πολιτική του, αλλά όχι έμας. Δεν γελαστήκαμε, γνωρίζουμε ότι μια τέτοια ενέργεια σημαίνει και ύποταξη στην ιδεολογία της δεξιάς.

Η πενταετία αυτή σε ελπίζουμε ότι είναι η τελευταία, που η δεξιά παίρνει την εξουσία δίχως αντιπάλους. Γιατί ύστερα από αυτή τη θητεία, δεν θα υπάρξει τίποτα που να σταματήσει τον λαό να δώσει τη ψήφο του σε αγωνιστές που θα γινούν μέσα από τό καμίνιο των αγώνων και όχι από τό σαλόνια της μπουρζουαζίας.

Μια άποτυχημένη προσπάθεια της συνένωσης των δυο δεξιών κομμάτων — αν συνεχίζονται οι προσπάθειες — θα φέρουν, όπως τονίσαμε δεξιά και πιο πάνω, την κρίση της δεξιάς να κορκεφώνεται και να παίρνει η ίδια την κατακλάκα. Τότε οι άγνοϊ αγωνιστές, οι αγωνιστές των λαϊκών κινήσεων θα πρέπει να κάνουν τις ύποσχέσεις τους στον λαό ποάξεις.

ΚΩΣΤΑΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ
ΕΔΕΝ ΛΕΜΕΣΟΥ

η εξέλιξη του εργατικού κινήματος και συγχρονα προβλήματα του σοσιαλισμού

Η ΑΠΟΙΚΙΑΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ ΚΑΙ ΤΑ «ΠΡΟΟΔΕΥΤΙΚΑ» ΚΑΘΕΣΤΩΤΑ ΤΟΥ ΤΡΙΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

ΜΕΡΟΣ Γ'

Η Κινεζική επανάσταση είναι ένα από τα πιο σημαντικά γεγονότα του 20ου αιώνα. Μέσα από την επανάσταση αυτή η χώρα με το 1)3 σχεδόν του πληθυσμού της γης μετατράπηκε από μία περιοχή για ιμπεριαλιστική εκμετάλλευση σε μία μεγάλη χώρα όπου η πείνα και η άγραμμοσύνη ανήκουν πια στο παρελθόν. Ο ινικηφόρος στρατός του Μάο απόλασαν την Κίνα όχι μόνο από την ξένη εκμετάλλευση αλλά και τους κάθε λογής ντόπιους εκμεταλλευτές, τους τσιφλικάδες, τους κεφαλαιοκράτες και τους τσαρλατάνους πολιτικούς που τους εκπροσωπούσαν. Ο Κινεζικός λαός βρίσκεται ακόμα μακριά από τον συνειδητό και αποτελεσματικό καθωρισμό της τύχης του, έχει όμως σπάσει μία για πάντα τα καπιταλιστικά δεσμά που τον έρριχναν στη μιζέρια και την μόνιμη υποανάπτυξη. Μία σύγκριση με την Ινδία δείχνει ξεκάθαρα τη διαφορά.

Η Κινεζική Επανάσταση έγινε σε δύο κύριες φάσεις. Η πρώτη στην περίοδο 1925-27 που κατάληξε με τις σφαγές των εργατών της Σαγκάης. Σ' αυτή την περίοδο το κόμμα της Κουμιντάγκ, ένα άστυχο κόμμα, θεωρήθηκε από τους Κομμουνιστές σαν «προοδευτικό» γιατί αγωνιζόταν για τη Δημοκρατία και την Ανεξαρτησία. Έτσι το Κομμουνιστικό Κόμμα μετά από οδηγίες της Κομιντέρν ενσωματώθηκε στην Κουμιντάγκ, και υποστήριξε τον «προοδευτικό» Τσάγκ Κάι Σέκ στις εκλογές. Το 1927 οι εργάτες της Σαγκάης εξέγερθηκαν και πιαρ' όλη τη δύναμη που συγκέντρωσαν οι ιμπεριαλιστικοί στρατοί και ο Στρατός της Κουμιντάγκ κατέλαβαν την πόλη. Το Κ.Κ. ωστόσο ζήτησε από τους εργάτες να παραδώσουν τα όπλα. Μετά απ' αυτό ο Τσάγκ έτοιμασε πραξικόπημα και χρησιμοποίησε φασιστικά τεχνικά κατάσφαξε τους εργάτες και τους ηγέτες τους. Μετά από την αποτυχία της εργατικής εξέγερσης ο Μάο στράφηκε στην άγροτιά. Οργάνωσε μία σειρά από άκαιρες εξεγέρσεις που πνιγνκαν στο αίμα. Το 1931 οργάνωσε σε μία απομακρυσμένη περιοχή μία «Σοβιετική Δημοκρατία» όπου, όπως άργότερα αναφέρει ο ίδιος, «λόγω της συμμαχίας με τους πλούσιους αγρότες, τα συμφέροντα των εργατών γης θυσιάστηκαν». Έτσι η υποστήριξη του λαού προς το «Σοβιέτ» έπεφτε και το 1934 ο Τσάγκ μπόρεσε να στείλει στρατό για να το καταλάβει. Αποκλεισμένος από παντού ο Μάο οργάνωσε τη «Μεγάλη Πορεία», μία πορεία 100 χιλιάδων υποστηρικτών του για 6000 μίλια μέσα από την όποια ελάχιστα επέζησαν. Η δεύτερη φάση της επανάστασης άρχισε με την εισβολή της Ιαπωνίας στην Κίνα. Η Κομιντέρν ζήτησε και πάλι από τον Μάο να συνεργαστεί με τον Τσάγκ Κάι Σέκ. Στη νέα συμμαχία όμως ο Μάο διατήρησε την ανεξαρτησία των δυνάμεων. Ο πόλεμος ενάντια στην Ιαπωνία έγινε βασικά από τους Κομμουνιστές, ενώ ο Τσάγκ Κάι Σέκ βασίζονταν στην υποστήριξη της Αμερικής και της Αγγλίας για να χτυπήσει τον Μάο μετά τον πόλεμο. Όταν όμως επέστημε ενάντια στον Κόκκινο Στρατό, οι ιμπεριαλιστές δεν μπορούσαν να του προσφέρουν την βοήθεια που χρειαζόταν γιατί ήταν απασχολμένοι με πιο σοβαρούς κινδύνους: Η Εθρώπη γνώριζε μία περίοδο επαναστατικής εξέγερσης. Έτσι οι στρατοί του Μάο κατάφεραν να απελευθερώσουν την Κίνα και ο Τσάγκ Κάι Σέκ περιορίστηκε στη Φορμόζα.

Το Κομμουνιστικό Κόμμα της Κίνας δεν ήταν εργατικό κίνημα. Ο Μάο έδωσε το νέο καθεστώς να βασίζεται στη «συμμαχία τσαρλάνων τάξεων». Την εθνική αστική τάξη, τους αγρότες, τους εργάτες και τη μεσαία τάξη. Ωστόσο, αυτή η «Δημοκρατική» περίοδος που την έδωσαν να διαρκεί για πολλά χρόνια, γρήγορα σήμανε το τέλος του καπιταλισμού. Και αυτό γιατί η άρχουσα τάξη είχε ήδη βίαια συντριβεί. Ήταν πια ανίκανη να ανασυγκροτηθεί και να οργανώσει αντιεπανάσταση. Η ανάπτυξη της Κίνας βασίστηκε πια στη βοήθεια της Σοβιετικής Ένωσης και τη σχεδιασμένη οικονομία.

Μέσα από τις σύνταμες άναφορές στην ιστορία μερικών από τα «προοδευτικά» καθεστώτα του τρίτου κόσμου αρχίζουν ήδη να παρουσιάζονται μερικά βασικά κοινά γνωρίσματα. Το πρώτο που μπορούμε να παρατηρήσουμε είναι ότι όλα ανεξαιρέτα ξεκινούν με την πρόθεση να ξεφύγουν από την υποανάπτυξη χωρίς να αλλάξουν τις καπιταλιστικές δομές. Γρήγορα γίνεται φανερό πως αυτό είναι αδύνατο γιατί οι καπιταλιστές είναι απόλυτα δεμένοι με το κύριο εμπόδιο της ανάπτυξης, τους τσιφλικάδες, τους τραπεζίτες, τους ιμπεριαλιστές. Ακολουθεί μία μερική ρήξη με το σύστημα που, χωρίς να λύει τα προβλήματα, οδηγεί σε βίαιη σύγκρουση που καταλήγει συνήθως σε αντιεπανάσταση. Μερικές χώρες καταφέρνουν να προχωρήσουν σε ριζικές κοινωνικές αναδιαρθρώσεις και ν' απαλλαγούν από τους καπιταλιστές. Αυτό που μετρά στο τέλος-τέλος είναι ο έλεγχος των ενόπλων συμάτων, του στρατού και της αστυνομίας. Όπου τα ένοπλα σώματα διατηρήθηκαν άδεια ή αντιεπανάσταση δεν μπόρεσε να ε-

πορευθεί. Αντίθετα, όπου διαλύθηκαν και αντικαταστάθηκαν έγινε δυνατή η εξέλιξη του καπιταλισμού. Τα «Προοδευτικά» καθεστώτα του τρίτου κόσμου δεν είναι μία σταθερή κατάσταση. Είναι μία μεταβατική περίοδος που αναπόφευκτα οδηγεί σε σύγκρουση. Είναι μία περίοδος «άνοικης» όπου οι αντίπαλες τάξεις ανασυγκροτούνται για την επόμενη μάχη. Μία περίοδος όπου καμιά τάξη δεν αισθάνεται αρκετά ισχυρή για να επιβάλει την απόλυτη εξουσία της. Η τάξη που δεν το αντιλαμβάνεται αυτό και θεωρεί την «άνοικη» σαν μνήμη ειρήνης είναι καταδικασμένη να πληρώσει με την ήττα της το λάθος.

Chiang Kai shek with Mao

Πρέπει να ξεχωρίζουμε αυτή την ιστορική πορεία από τις προθέσεις των διαφόρων πολιτικών που την εκπράζουν. Ο άστος πολιτικός είτε εκπράζει σωστά τις επιδιώξεις της αστικής τάξης και έτσι την εξουσιάζει ενάντια στους εργάτες, είτε δεν τις εκπράζει και οδηγείται σε μία σύγκρουση με αυτήν χωρίς να ναι σε θέση να την αντιμετωπίσει. Και στις δύο περιπτώσεις η εργατική τάξη που δέχεται την άστική ηγεσία του βρίσκεται στο στρατόπεδο του χαμένου.

Είναι λοιπόν μάταιο ν' αγωνίζεται κανείς για το σοσιαλισμό στις χώρες του τρίτου κόσμου; Κάθε άλλο. Άπό τη μία δεν πρέπει να πα-

ραγωνίζει κανείς την προφορά των καθεστώτων που αναφέραμε. Το πρόβλημά τους δεν είναι το ότι δεν έκαμαν τίποτα. Είναι το ότι έκαμαν άρκετά ώστε να μονιμοποιηθούν τα λίγα που έκαμαν. Άπό την άλλη μόνο και μόνο το γεγονός ότι σε κάποιο σύνταμο χρόνο θα αντικατασταθούν θέτει μπροστά στους επαναστάτες την υποχρέωση να αγωνιστούν για την αντικατάστασή τους από την εξουσία της εργατικής τάξης και όχι από τους εκμεταλλευτές. Αυτό δεν σημαίνει πως μπορεί να σταθεροποιηθεί μία απομονωμένη εργατική εξουσία. Μπορεί όμως να προσφέρει πολλά. Γιατί σε τελευταία ανάλυση ο αγώνας ενάντι στον ιμπεριαλισμό είναι αγώνας που διεξάγεται σε παγκόσμια κλίμακα. Κάθε νίκη φέρνει πιο κοντά στην τελική συντριβή του που άσφαλως βρίσκεται στη σοσιαλιστική επανάσταση μέσα στην ίδια την ιμπεριαλιστική μητρόπολη. Γιατί ο ιμπεριαλισμός δεν είναι τίποτα άλλο από το καπιταλιστικό σύστημα στην πιο εξελιγμένη του μορφή. Άπό τότε που ο Λένιν έκαμε αυτή τη βασική διαπίστωση ο καπιταλισμός την έχει επεκτείνει σε βάθος και σε πλάτος. Σήμερα είναι πιο άδύνατο να μιλήσουμε για «εθνικές αστικές τάξεις». Μπορεί να έχουν τους κληιάδες τους και τις συγκρούσεις τους. Άντίκουν όμως στο ίδιο κλίμακα, στον Παγκόσμιο Καπιταλισμό. Ένα κίνημα που έφερε άπειρα θείνα στην ανθρωπότητα, και θα συνεχίσει να τα φέρνει μέχρι που να ανατραπεί.

ΜΑΘΗΤΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ

ΣΤΟ ΓΥΜΝΑΣΙΟ ΑΚΡΟΠΟΛΗΣ

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΑΠΕΙΛΕΙ ΓΙΑ ΝΑ ΣΤΑΜΑΤΗΣΟΥΝ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΕΜΠΑΡΚΟ

Το πρωί της Τρίτης 4 τ' Απρίλλη οι μαθητές του Γυμνασίου Ακροπόλεως, συγκεντρωμένοι στην αυλή του σχολείου ζήτησαν απ' τή διεύθυνση του σχολείου νά βγούν σε διαδήλωση, έναντια πής άρσης του εμπάρκo απ' τόν κ. Κάρτερ. Ο Γυμνασιάρχης όμως απέκλεισε οποιαδήποτε εκδήλωση διαμαρτυρίας. Όταν οι μαθητές προχωρούσαν προς τήν έξοδο του σχολείου ο Γυμνασιάρχης φώναζε απ' τo μικρόφωνο: «Παιδιά στις τάξεις σας, όποιος φύγη απ' τo σχολείο θά τιμωρηθή». Μερικοί μαθητές μπροστά στην άπειλή της διεύθυνσης ύποχώρησαν.

Εν τω μεταξύ απ' τήν όλη διαδικασία για τόν έμποδισμό των μαθητών να βγούν σε διαδήλωση δέν έλειψε κι ή άστυνομία. Τα αυτοκίνητα είχαν στηθεί μπρός στην έξοδο νάμίζοντες πως έτσι οι μαθητές δέν θα τολμούσαν να φύγουν.

Όταν ή διεύθυνση βγήκε από τo γραφείο της και κατέβηκε στην αυλή, προσπάθησε με κάθε τρόπο να πείσει τους μαθητές πως δέν έχουν δικιο.

Εξήγησε πως ή κυβέρνηση έδωσε εντολή να μην εκπαιδεύουμε σε τέτοιου είδους εκδηλώσεις που μπορεί να χαλάσουν τις σχέσεις μας με τούς Αμερικανούς. Και μεεις δέν πρέπει να ξεφύγουμε απ' τήν γραμμή της κυβερνήσεως.

«Αυτό που κάνετε είναι άκυβερνητικό και όχι δημοκρατικό»

Ισχυρίστηκε ή ύποδιευθύντρια. «Αν έχετε οποιαδήποτε αίτημα πρέπει να τo προωθήσετε μέσα απ' τις μαθητικές σας επιτροπές κι όχι να φωνάζετε εδώ. Αν τo σχολείο σας απαγορεύει κάτι που θεωρεί λανθασμένο, δε σημαίνει πως πρέπει να φωνάζετε στην αυλή παραστέρνοντας κι άλλους μαθητές».

Στις προσωρινές ακόμα, μαθητικές επιτροπές δέν εκπροσωπούνται όλοι οι μαθητές. Δέν μπορεί να εκπροσωπούνται όλοι. Τo σχολείο έπρεπε μερικές φορές τo μήνα να οργανώνει άνοιχτές συζητήσεις πάνω σ' όποιο θέμα πρόβλημα άπασχολεί τούς μαθητές κι όχι να περιμένει μέσα από τις μαθητικές επιτροπές να «λύει» τά προβλήματά μας.

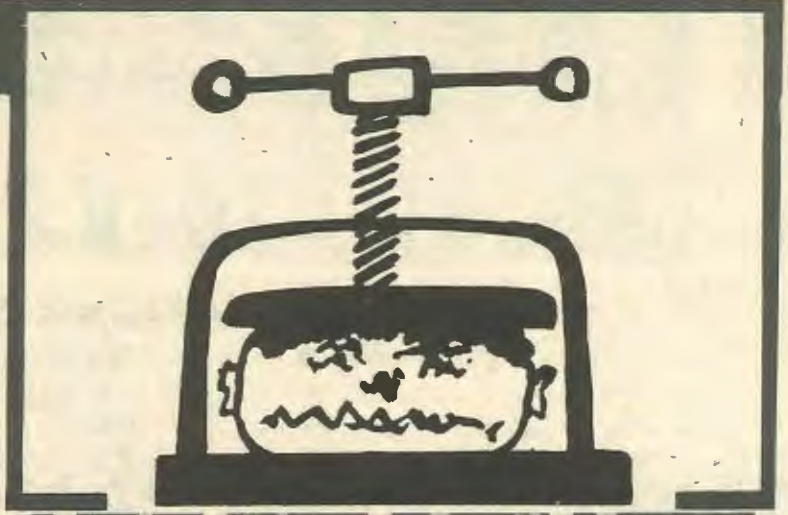
Η διεύθυνση άρνιόταν ό-

ποιαδήποτε είδους συζήτηση, δέν δεχόταν ν' άκούσει τις δικές μας άπόψεις. Βγήκε απ' τo γραφείο της, είπε αυτά που θάχε να πει και τραβήχτηκε πάλι πίσω λέγοντας πως είμαστε «ριξοπάστες», πως δέν είμαστε ακόμα ώριμοι να κρίνουμε πότε πρέπει και πότε όχι να βγούμε σε μιά διαδήλωση. Τo σχολείο, είπε, ξέρε: πότε θα οδηγήσει τούς μαθητές σε μιά εκδήλωση και πότε όχι.

Λοιπόν κύριοι, σάς μάθαμε. Μάθαμε πότε μας άθετάνε σε διαδήλωση και πότε όχι. Πολλά τά παραδείγματα. Όταν ο κ. Κάρτερ βγήκε πρόεδρος ζητωκραυγάσατε, κι όταν ο γιος του προέδρου της Δημοκρατίας άπήχθη οι διαδηλώσεις επιτερονόταν. Όταν οι μαθητές ζήτην τήν σύλληψη των άπαγωγέων κι όταν οι μαθητές θέλουν να εκφράσουν τήν άλληλεγγύη τους στον άδελφό λαό της Παλαιστίνης οι διαδηλώσεις άπαγορεύονται.

Αν αυτό είναι ή δημοκρατία που μας μαθαίνει τo σχολείο λέγοντάς μας πως έτσι θα γίνουμε πολίτες γρήγορα στην κοινωνία, έμεις δέν είμαστε «δημοκράτες». Εμεις δέν συμφωνούμε μ' αυτό τo είδος τή δημοκρατία.

K. M.
Μαθήτρια Ακροπόλης Α'

ΜΑΘΗΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΗΛΩΣΕΙΣ

Οι πρόσφατες διαδηλώσεις διαμαρτυρίας, για τήν άρση του εμπάρκo που πραγματοποιήθηκαν από τούς μαθητές, άποδείχτηκε ότι οι μαθητές της Κύπρου, δέν είναι μιά μάζα άγνωστών, ή μιά μάζα ανθρώπων που ζουν σε μιά κοινωνία γεμάτη έκμετάλλευση, σε μιά πατρίδα που ή μισή είναι κάτω από τήν κατοχή, και δέν ενδιαφέρονται για όλα αυτά—έκτός από τά μαθήματά τους.

θητές μας με τή μαζικότητά τους και τήν έφηδική τους εδαισθησία, να μένουν συγκινητοί στα διάφορα γεγονότα που συνταράσσουν τόν τόπο τους!!

Κι' όμως ή άστική τάξη τή μόνη άπάντηση που δίνει σ' αυτή τή μεγάλη κινητοποίηση των μαθητών είναι ότι παρασύρθηκε ή μάζα, από μαθητές που άνήκαν σε πολιτικές οργανώσεις νεολαίας, ή άλλη εξήγηση είναι—εθνικισμός για να γλυτώσουν μαθήματα οι μαθητές!!!

Πώς μπορούν να ξεχάσουν ότι ή οδωτερότητα, και ή άνοχη οδηγήσαν στην προδοσία του Τούλη; Κατηγορούνται οι μαθητές ότι βγαίνουν διαδήλωση και ύπάρχουν περιπτώσεις που μερικοί δέν ξέρουν τo λόγο της διαδήλωσης. Μιά για όλα αυτά δέν είναι οι μαθητές οι ένοχοι. Μόνοι άτιοι είναι οι μεγάλοι, που προσπαθούν να κλείσουν τ' αυτιά των μαθητών με ταμπέτο για να μη ξέρουν τίποτα, να είναι άπολιτιστικοί, και έτσι να γίνονται πιόνι στα χέρια τού κάθε επιτήδειου, στα χέρια τού κάθε συμφεροντολόγου που ξέρει και ρίχνει ήχηρά και ύφραλα συνθήματα, και παρασύρει τo μαθητικόσμο για τόν άλφα ή βήτα λόγο.

Γελιούνται άφάνταστα όμως. Ίσως μπορούν οι μα-

"Φ Λ Ι Π Π Ε Ρ"

Μιά μηχανή άναφυξης που για να λειτουργήσει χρειάζεται να ρίξεις μέσα 1 σελίνι (συνήθως). Παίξεις ένα άρισμένο άριθμό παιγνιδιών που σου δίνει και μετά χρειάζεται άλλο σελίνι για να λειτουργήσει. Μαζί με αυτό είναι και ή άποπλήρωση που τυγχάνουν οι νέοι που παίξουν τέτοιου είδους παιγνίδια. Αδτά είναι κυρίως τά σημεία που θέλω να θέξω.

κλείσει τά μάτια των νέων και κυρίως των μαθητών και θέλοντας να τούς κάνει άβουλους ανθρώπους στα χέρια του προώθησε αυτό τo παιγνίδι. (Για να τούς κάνει να μην άσχολούνται με τίποτε άλλο). Όταν ύπολογίσουμε ένα μέσο όρο χρόνου που σπαταλά ο κάθε μαθητής στα φλίππερ κάθε εβδομάδα θα βρούμε άρκετές ώρες. Αδτές οι ώρες θα μπορούσαν να δατεθούν σε πολύ τίς σωστά και χρήσιμα πράγματα ειδικά στον τόπο μας, μιάς και πρέπει να γνωρίζουμε τo κάθε τι που σχετίζεται με αυτόν, όπως για τόν οικονομικό μας τομέα, τόν κοινωνικό τομέα και τόν πολιτικό τομέα, αν θέλουμε να παίξουμε ένα σημαντικό ρόλο στην λύση τού Κυπριακού προβλήματος. Όμως βλέπουμε ότι οι παίκτες των φλίππερ δέν έχουν καιρό για τέτοιες ύποθέσεις!

δέν παίζει μηχανή, είναι πολύ πιθανό να μη δοκιμάσει να παίζει ποτέ.

Μαθήτης Γ. Ακροπόλης Α'
N. X.

Τo πρώτο σημείο δέν είναι και τόσο σημαντικό όπως τo δεύτερο, όμως και αυτό από μόνο του έχει μεγάλη σημασία. Ο καπιταλιστής θέλοντας να βρει ένα εύκολο τρόπο να κερδίσει τά λεφτά σκέφτηκε αυτόν. Οι νέοι κυρίως μαθητές παρασυρμένοι από τήν κοινωνία γινόντων τήν άνάγκη να διασκεδάσουν ρίχνοντας λεφτά στην μηχανή χωρίς ούσιαστικά να κερδίζουν τίποτα. Αυτό στο τέλος καταγά μιά τέτοια μανία που οι μαθητές που δέν έχουν δικιο τούς εισόδημα άναγκάζονται να κλέβουν πολλές φορές, για να παίξουν μηχανή.

Είναι καιρός πιά που πρέπει να καταλάβουν οι νέοι ότι τά φλίππερ εκτός τού ότι δέν μας εξυπηρετούν σε τίποτα, μας βλάπτουν. Θα ήταν πολύ καλό ακόμα έναν ή άστυνομία αναλάμβανε τo καθήκο της, μιάς και ύπάρχει νόμος που απαγορεύει τή χρησιμοποίηση φλίππερ από άτομα κάτω των 18 χρόνων. Έάν ένα άτομο μέχρι τά 18

Συμμαθητές, Συμμαθήτριες,
Στήν προέκλογική εκστρατεία του Κάρτερ έδόθηκαν πολλές ύποσχέσεις σχετικά με τo Κυπριακό πρόβλημα. Οι περισσότεροι ή συνειδητά πίστεψαν ή παρασύρθηκαν από τες καλόηχες δηλώσεις.
Με τήν άνάληψη της προεδρίας από τόν Κάρτερ πολλοί πίστεψαν ότι τo Κυπριακό θα λυνόταν με μιά δίκαιη λύση.
Συμμαθητές, Συμμαθήτριες,
Εμεις διακηρύξαμε εύθις έξ άρχης ότι αυτές οι ύποσχέσεις ήταν ψεύτικες γιατί τά συμφέροντα τού άμερικανικού ιμπεριαλισμού ήταν και θα είναι ενάντια στα συμφέροντα τού Κυπριακού λαού.
Συμμαθητές, Συμμαθήτριες,
Σήμερα ο Κάρτερ μας άποκαλύπτει τo πραγματικό του πρόσωπο. Προσπαθεί άνοικτά πλέον για να άρει τo εμπάρκο.
Βασικό μας καθήκον είναι να διαδηλώσουμε με όλα τά μέσα τήν αντίθεση και τήν άγανάκτηση για τήν πολιτική που ακολουθεί ο Κάρτερ. Δέν πρέπει να μείνουμε άδρανείς και άμέτοχοι μπροστά στα νέα ιμπεριαλιστικά σχέδια.
—ΟΛΟΙ ΣΤΟΝ ΑΓΩΝΑ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟΝ ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΜΟ.
—ΟΧΙ ΣΤΟΝ ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΜΟ.
—ΑΓΩΝΑΣ ΜΕΧΡΙ ΤΗΝ ΝΙΚΗ.
Δημ. Νεολαία ΔΩΡΟΥ ΛΟΓΙΖΟΥ

Τo δεύτερο σημείο και τo πιο σημαντικό είναι ή άποπλήρωση που τυγχάνουν όσοι παίζουν μηχανή. Ο καπιταλισμός πάλι, θέλοντας να

Οι μαθητές είναι ένα εκλεκτό κομμάτι της νεολαίας, είναι ή καρδιά της Κύπρου, και οι άδριανοί πολίτες.
Στήν Αθηναϊκή πολιτεία στην Αρχαία Ελλάδα, όποιος δέν ενδιαφερόταν για τά κοινά, όποιος δέν είχε δική του γνώμη, και έμενε «ούδέτερος» άναμαζόταν όχι φυλήσοχος, όπως σήμερα, αλλά άχρηστος.
Πόσο μάλλον έμεις σήμερα. Και προπαντός στις συνθήκες κάτω από τις οποίες ζούμε στην μικρή πατρίδα. Ο καθένας είναι άποχρεωμένος να πάρει τις εύθιες του. Δέν κερδίζεται με λόγια ή λευτεριά. Θέλει άγωγή, θέλει θυσίες, κ.λπ. Μέχρι που ο ήλιος να άνατείλει χρυσός και να βασίλει κάποιος... Και σεεις μαθητές πάρτε τo δρόμο σας.
Πυκνώστε τήν τάξη τού μαθητικού κινήματος, πολιτικοποιήθηκε. Διεδικείστε τά δικαιώματά σας. Τώρα έγινε μόνο ή άρχη. Δώστε ύπόσχεση ότι θα συνεχίσετε.
Αο Χο.

Σπρέβαλος

ΙΤΑΛΙΑ: Η ΑΠΑΓΩΓΗ ΜΟΡΟ ΒΟΗΘΗΣΕ ΤΟ Κ.Κ.Ι. ΣΤΟ ΣΥΜΒΙΒΑΣΜΟ ΤΟΥ

Η απαγωγή του Μόρο από τις Έρυθρες Ταξιαρχίες ξαναφέρει στην επιφάνεια το θέμα της ατομικής τρομοκρατίας. Μέσα στο σημερινό συσχετισμό των δυνάμεων στην Ιταλία η δραστηριότητα των Έρυθρων Ταξιαρχιών έδωσε μια εύκολη λύση στο άμεσο πρόβλημα που αντιμετωπίζει η ηγεσία του ΚΚΙ. Με το πρόσχημα της έκρυθμης κατάστασης που δόθηκε δημιουργήσε η απαγωγή, το ΚΚΙ βρήκε την ευκαιρία για να προχωρήσει ανώδυνα σ' ένα ακόμα συμβιβασμό με τη δεξιά.

Η Ιταλία, παραπάνω ίσως από οποιαδήποτε άλλη δυτική χώρα, αντιμετωπίζει σήμερα με μεγάλη δξύτητα μια σειρά από οικονομικά προβλήματα. Φαίνεται να έχει θυθεί στα προβλήματα του σύγχρονου καπιταλισμού, τον πληθωρισμό μαζί με την ανεργία. Οι άνεργοι προσεγγίζουν τα δυο εκατομμύρια, ενώ ο πληθωρισμός το 20%. Ταυτόχρονα υπάρχει το άλλο πρόβλημα της υπανάπτυξης του νότου, της μεγάλης ααρροής πληθυσμού στις πόλεις σε βαθμό μεγαλύτερο απ' ό,τι οι υπάρχουσες υπηρεσίες μπορούν να εξυπηρετήσουν, τα μεγάλα έλκώματα στο ισοζύγιο πληρωμών, η ύψηλή ανεργία ανάμεσα στους νέους και μια αποδιοργανωμένη δημόσια υπηρεσία που αποτελεί στην ουσία κομματικό φέουδο των Χριστιανοδημοκρατών.

Μήνες το ΚΚΙ απόφευγε να καταψηφίζει την κυβέρνηση στη Βουλή δίνοντας της έτσι ουσιαστική υποστήριξη για να συνεχίσει να κυβερνά. Κάτω, όμως, από την πίεση της βάσης, η ηγεσία φάνηκε τον τελευταίο καιρό κάπως πιο απαιτητική απέναντι στη δεξιά με την απαίτηση για συμμετοχή στην κυβέρνηση. Γρήγορα όμως, το αίτημα τούτο εγκαταλείφθηκε. Η πρόσφατη ενέργεια των Έρυθρων Ταξιαρχιών έδωσε την ευκαιρία στο ΚΚΙ να συμπλεύσει σχεδόν πλήρως, για μια ακόμη φορά με την κυβέρνηση της δεξιάς, δίνοντας ψήφο εμπιστοσύνης στον Αντρέotti.

Αλλά οι υποχωρήσεις δεν θα περιοριστούν πιθανότατα μόνο στο πολιτικό επίπεδο. Πριν μερικούς μήνες ο κ. Λάμα, ηγέτης των συντεχνιών που ελέγχονται από το ΚΚΙ δήλωνε πως, για να λυθούν τα οικονομικά προβλήματα της Ιταλίας, οι εργάτες θα πρέπει να κάνουν «δχι δριακές αλλά ουσιαστικές παραχωρήσεις». Δεν είναι καθόλου παράξενο το σημερινό κλίμα να αποτελέσει την απετηρία για παραχωρήσεις της εργατικής

τάξης όσον αφορά τις αυξήσεις στους μισθούς. Πρέπει, επίσης, ν' αναφερτεί πως δεν είναι μόνο το ΚΚΙ που έκανε ακόμα μια δεξιά στροφή, σαν αποτέλεσμα της απαγωγής. Το ίδιο ισχύει και για το Σοσιαλιστικό Κόμμα. Στο πρόσφατο συνέδριο που το Σοσιαλιστικό Κόμμα εξέλεξε σαν αρχηγό του ξανά τον κ. Κράξι, που έχει την υποστήριξη των δυτικοευρωπαϊκών σοσιαλδημοκρατών. Πέρα απ' αυτό η αριστερά πτέρυγα του κόμματος δεν τόλμησε να προβάλλει τις διαφωνίες της μέσα στο τωρινό πολιτικό κλίμα. Ο Κράξι υποστήριξε ανεπιφύλακτα τα μέτρα της κυβέρνησης για την ενίσχυση της αστυνομίας. Τα ίδια μέτρα αποκαλούσε πριν λίγο Έτσι η στρατηγική των

Έρυθρων Ταξιαρχιών να στρέψουν το ΚΚ ακόμη παραπάνω προς τα δεξιά και να δημιουργήσουν μια δεξιά αντίθεση φαίνεται να πετυχαίνει. Έκείνο, όμως, που δεν πετυχαίνεται είναι η αριστοποίηση των μαζών. Με τούτο τον τρόπο δημιουργούν τις προϋποθέσεις για να στηριχθεί μια κυβέρνηση δεξιά, και να απρωχτούν οι μάζες μακριά

από την επαναστατική προοπτική. Φυσικά, βλέποντας τα πράγματα από μια γενικότερη οπτική, η τρομοκρατία είναι κι αυτό σύμπτωμα των συνθηκών του Ιταλικού κοινωνικού άδειξόδου. Παρ' όλα αυτά, οι πράξεις ατομικής τρομοκρατίας δεν εξυπηρετούν τους άνωτες της Ιταλικής εργατικής τάξης.

Το πολιτικό φάσμα με τα δυο μεγάλα κόμματα τους Χριστιανοδημοκράτες και το ΚΚΙ παρουσιάζει το ίδιο αδιέξοδο, όπως και η οικονομία. Οι εκλογές του 1976 έδωσαν στο ΚΚΙ το 34% των ψήφων, 4% λιγότερους από τους ψήφους που πήραν οι Χριστιανοδημοκράτες. Για αρκετούς

ΓΥΜΝΑΣΙΟ ΣΤΡΟΒΟΛΟΥ (B)

Στρόβολος, 6 Απριλλίου, 1978.

Σχολικό Έτος: 1977-78

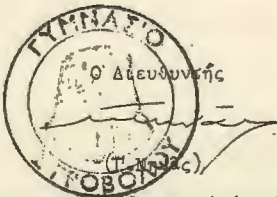
Κο ...

Αξιότιμε Κύριε,

Σας πληροφορώ ότι η υίος/ή θυγατέρα σας ... της ... τάξης, στις 5 Απριλλίου, 1978, εγκατέλειψε το σχολείο μαζί με μικρό αριθμό άλλων μαθητών, παρά την έντολη των Γυμνασιαρχών και του Υπουργείου Παιδείας, για να πάρει μέρος σε διαδήλωση σχετικά με το θέμα του Αμερικανικού εμπόρκου.

Ο Καθηγητικός Σύλλογος θα συγέλθει σύντομα, για να αποφασίσει σχετικά με την ποινή που θα επιβάλει σ' όλους τους μαθητές που εγκατέλειψαν τα μαθήματά τους. Θάθελα όμως να σας τονίσω ότι η άποψη του σχολείου, που στηρίζεται σε σχετική απόφαση του Υπουργείου Παιδείας, είναι πως οι μαθητές δεν πρέπει να έχουν οποιαδήποτε ανάμειξη σε κομματικές, πολιτικές ή άλλες τέτοιου είδους εκδηλώσεις, αλλά να είναι αποσιωπημένοι στα μαθήματά τους.

Για την εφαρμογή αυτής της γραμμής θεωρώ απαραίτητη τη συνεργασία των γονέων. Οι γονείς πρέπει να πείσουν τα παιδιά τους, ότι το σχολείο δεν είναι χώρος για κομματικές ή πολιτικές δραστηριότητες οποιασδήποτε μορφής ή ιδεολογίας.

Μια από τις δεκάδες επιστολές που στάληκαν στους γονείς μαθητών από τη διεύθυνση του σχολείου. Είναι ολοφάνερη η προσπάθεια έκφοβισμού των μαθητών με σκοπό να χτυπηθεί το αγωνιστικό κλίμα και να σταματήσουν οι διαδηλώσεις τους. Η μαθητική νεολαία καθημερινά μέσα από τους αγώνες της συνειδητοποιείται, γι' αυτό το «κατηγορητήριο» της «ουδετερότητας» των διευθυντών δεν θα μπορέσουν να λιγύσουν τα αντιιμπεριαλιστικά τους αισθήματα και την αγωνιστική τους διάθεση.

σοσιαλιστική εκφραση

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

Εσωτερικό 24 φύλλα 2000 μίλες
Εξωτερικό 24 φύλλα 2500 μίλες
Τιμή φύλλου 50 μίλες.
Οι έπιταγές στο λογαριασμό 05-8-00 4572 Τράπεζα Κύπρου Λευκωσία.

Η Σοσιαλιστική Έκφραση θα διατείνεται στα Γραφεία της Σοσιαλιστικής Νεολαίας ΕΔΕΝ Κωνσταντίνου Παλαιολόγου 23 Λευκωσία ή για συνδρομές Τ.Κ. 1064 Λευκωσία.